

דברים שרואים מכאן

בטאון המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה | גליון מס' 42 | יוני 2020

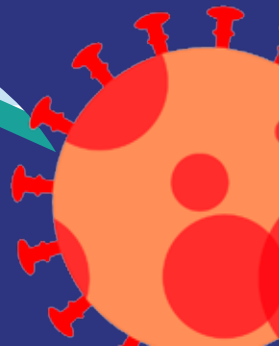

סיכום ראשון של המלחמה בנגיף:

- 4.3.20 - חולה הקורונה הקשה הראשון בישראל, ג'וני מגלטאון, נהג אוטובוס התיירים מאושפז במחלקה הייעודית לחולי קורונה. חודש לאחר מכן, הודות לטיפול המקצועי והמסור ג'וני מבריא וחוזר לביתו!
- 24.5.20 החולה האחרון, תומס שאושפז במצב קשה מאד, לאחר טביעה, מחלים ומשוחרר לביתו
- מעבדת בדיקות הקורונה מגיעה לתפוקת שיא של יותר מ-15,000 בדיקות
- 93 חולי קורונה טופלו במחלקה הייעודית לחולי קורונה - פנימית א', פנימית ב'

**על ההתגייסות המדהימה,
המקצועיות והמסירות!
צוות המרכז הרפואי עמד בהצלחה
בחזית המאבק בקורונה!**

עובדים יקרים,

לפני שלושה חודשים יצא ד"ר ארז און, מנהל המרכז הרפואי מאז שנת 2013, לחל"ת, והפקיד בידי משמרת יקרה. ד"ר און הוביל את המרכז הרפואי לאורך שנים ועשייתו המבורכת ניכרת בכל פינה. כולנו תודה על הפרויקטים הרבים אשר קידם ועל הרוח אשר הנחיל לארגון שלנו.

מוקד חשוב בעשייתו של ד"ר און הוא הקמת מרכז השיקום לצפון. עבודות הקמת השלד מתקדמות ממש בימים אלו לנגד עינינו, לקראת הגשמת חלום זה.

לפני חודשיים זכינו לאכלס את מכון הדיאליזה החדש, במתחם הממוגן מתחת למלר"ד. השיפור בתנאי הטיפול לציבור מטופלי הדיאליזה שלנו הינו משמעותי, והם זוכים כעת לקבל את הטיפול האיכותי שלנו באכסנייה הולמת, אשר מספקת אפשרות לרצף טיפול גם בשע"ח.

עם זאת, אין ספק שהמיקוד שלנו במהלך החודשים האחרונים היה בהתמודדות עם COVID-19. גל הקורונה הראשון הסתיים, והגענו לשלב הסיכומים והפקת הלקחים.

זו ההזדמנות לעצור ולומר תודה לכל אחת ואחד מכם, עובדי המרכז הרפואי, על העבודה הנפלאה שלכם במהלך ימי ההתמודדות עם הקורונה.

בהסתכלות על התקופה אשר עברנו - אין ספק שאופן ההתמודדות של המרכז הרפואי שלנו עם האתגר הגדול שהציבה תקופה זו, צבוע בצבעי ערכי הליבה שלנו. עבודתם במסירות ובחריצות, תוך מתן טיפול מצויין למטופלים שלנו. התארגנות המרכז הרפואי היתה יעילה ומהירה. היה צורך להכין מחלקות לתנאי האשפוז המיוחדים שנדרשו, לבצע הצטיידות נרחבת, להנחיל הרגלי עבודה חדשים, תוך שינוי במתכונת העבודה של בית החולים והסתגלות לשיגרה מורכבת ומיוחדת. במחלקות רבות נדרשה עבודה בכ"א חסר בשל יציאת עובדים לבידוד - אך האיכות והמצויינות בביצוע כל המשימות - לא נפגמו. הצוותים אשר עסקו במתן טיפול לחולי הקורונה בקו הראשון, והצוותים אשר במשימות האחרות עשו את העבודה במצויינות, בחמלה, תוך כבוד הדדי, יושרה וענווה - כפי שאופייני לעובדי המרכז הרפואי

שלנו. כולנו יחד עמדנו במשימה המורכבת. המאמץ המשותף הוכיח את עצמו, ויחד הגענו להישגים משמעותיים - ועל כך תודתי האישית.

בנוסף הקהילה שלנו התגלתה במלוא עוצמתה, וזכינו לחיבוק גדול ולגשם ברכה של חיזוקים ואהבה מן הקהילה - החל במשימת הפעלת המעון לילדי העובדים, המשך בסיוע בתרומות למיגון העובדים שלנו, וכלה באין ספור יוזמות לעזרה בהפגת המתח והעומסים מהצוותים. הסיוע של הקהילה אינו מובן מאליו וכולנו מוקירים אותו מעומק הלב.

הקורונה עוד כאן, ותלווה אותנו, כך נראה, עוד תקופה ארוכה.

אנחנו ממשיכים בנינו ובהיערכות לקליטת חולי קורונה בגל שני ושלישי ככל שיגיעו, ובטוחני שנעמוד במשימות יחדיו בהצלחה. כולנו נדרשים להתמדה בהרגלים אשר סיגלנו במהלך החודשים האחרונים - ריחוק חברתי, עטיית מסיכות, הגיינה. נושא זה הוא בנפשו, והקפדה על הנחיות אלו היא אשר מאפשרת לכולנו בריאות ושמירה על משפחותינו, לצד רציפות תפקודית של המרכז הרפואי. האתגר הינו גדול, ונדרשת כאן משמעת עצמית גבוהה, אך אין לי ספק שאנחנו יכולים לו.

במהלך השבועות האחרונים אנחנו מנסים לחזור לשגרה המבורכת. משימות השגרה אשר הונחו בצד לטובת המאבק בקורונה, חוזרות ודורשות את תשומת ליבנו. היום קצר והמלאכה מרובה - ואני סמוכה ובטוחה שיחד נצליח לעמוד בכל האתגרים אשר הצבנו לעצמנו לשנה הקרובה.

שלכם,

ד"ר הגר מזרחי

מנהלת המרכז הרפואי (בפועל)

דברים שרואים מכאן
בטאן המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה | גיליון מס' 42 | יוני 2020

1328 - חילת הקורונה נסקר באופן מיידי, ויש להקפיד על אמצעי בטיחות. חייבים ללבוש מסכה ולחבוש כובע. צוות המרכז הרפואי עובד במתחם הממוגן. צוות המרכז הרפואי עובד במתחם הממוגן. צוות המרכז הרפואי עובד במתחם הממוגן.

על ההתגייסות המדהימה, המקצועיות והמסירות!
צוות המרכז הרפואי עומד בתחלואה בזווית המאבק בקורונה

דברים שרואים מכאן
גיליון מס' 42 - יוני 2020

מפיקה ועורכת:
גב' מיה צבן,
דוברת המרכז הרפואי

חברי מערכת:
גב' נועה סלע,
גב' קרן מנדל

אתר המרכז הרפואי:
www.poria.health.gov.il

גם בפייסבוק:
מרכז רפואי פדה-פוריה

בייבי סטארט
מועדון יולדות מרכז רפואי פדה-פוריה

גרפיקה ודפוס:
מילניום איילון בע"מ, חיפה

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

לקהילה שלנו ולמדינה כולה את המקצועיות והמצויינות שלנו, לצד החמלה, הרגישות, האכפתיות העצומה, והיכולת לעבוד ביחד כתף אל כתף, לשכוח את הטפל ולהתמקד אך ורק בעיקר - טיפול רפואי איכותי ואנושי למטופלים שלנו!

אין לי ספק שהיכולת שהצגנו במשבר האחרון, חישלה אותנו, ותרמה לתהליך ההתבגרות של הארגון ולא פחות חשוב מיצבה ושינתה את תדמית המרכז הרפואי שלנו.

**יחד איתכם - נגד הקורונה!
מיה צבן**

ברבעון הקודם, הקדשתי את הטור שלי לטקס ההוקרה לעובדים המצטיינים. סיפרתי על חזון המרכז הרפואי אותו גיבשנו אחרי מחשבה רבה. והדגשתי את ערכי הליבה, אותם חמישה ערכי יסוד שהם התמורות שמכוונים אותנו, את ההתנהלות של הארגון, ואת ההתנהלות שלנו כעובדים.

*** מצוינות * יושרה * כבוד הדדי * חמלה * ענווה**

והנה באה וסחפה אותנו מגפת הקורונה, מצב חירום, משבר ויש שיאמרו מלחמה!

שעת משבר היא אבן הבוחן הכי אמיתית לחוסנו של הארגון וערכיו. עברנו תקופת מבחן קשה ומאתגרת, הן כצוות רפואי וצוות מטפל והן באופן אישי כל אחת ואחד בהתמודדות האישית והמשפחתית שלו עם מצב חירום שלא ידענו כמותו ולא הכרנו מעולם.

לגאווותנו הרבה, צלחנו את המשבר בצורה מרשימה ביותר, לאורך כל הדרך אותם ערכי הליבה, היו לנגד עיני כולנו. הראינו

ברכות ואיחולים

פורשים:

בן חורין רחל - מח' רשומות

ד"ר בן שלמה יזהר - האגף לאם ולילוד

ד"ר דוואימה אחמד - מח' הרדמה

כהן מגידנה רחל - מח' רשומות

ד"ר לובקוב ולרי - יועץ פסיכיאטריה

ד"ר מובשוביץ אינה - יח' עיניים

שמש משה - מח' אחזקה

מינויים:

ד"ר אבו זייד היבה - מנהלת יחידת מניעת זיהומים
אליצדק איילה - ממונה על העמדת מידע לציבור (בנוסף על תפקידה הנוכחי)

ד"ר בן אבי רוני - מנהל יחידת ניתוחי חזה

ד"ר בר אמיר - מנהל יחידת טיפול נמרץ ילדים (בפועל)

ד"ר מזרחי הגר - מנהלת המרכז הרפואי (בפועל)

ד"ר מתן משה - מנהל מחלקת קורונה (בפועל)

ד"ר רבין אסף - מנהל יחידת כירורגית כלי דם

ד"ר רוזן גיא - מנהל שירות טיפול בפרפור פרודורים

אות הנציב למצוינות - לד"ר גנטוס

אות נציב שירות המדינה למצוינות אישית לד"ר יסמין גנטוס!

ברכות חמות לד"ר יסמין גנטוס, מהמחלקה לכירורגיית הפה והלסתות על קבלת אות נציב שירות המדינה למצוינות אישית. ד"ר גנטוס נבחרה מבין 40 עובדים מצטיינים אשר הומלצו על ידי המרכזים הרפואיים הממשלתיים ברחבי הארץ.

ד"ר גנטוס מסיימת בימים אלה התמחות בכירורגיית פה, פנים ולסתות. היא בוגרת הפקולטה לרפואת שיניים של האוניברסיטה העברית ומחזיקה בתואר מוסמך מחקרי מהפקולטה לרפואה בטכניון.

ד"ר גנטוס עוסקת, במחקר בתחום גידולים ממאירים בחלל הפה, ראש וצוואר, בנוסף למחקר קליני ויישומי במסגרת מחלקתה ובשיתוף פעולה עם מיטב האוניברסיטאות בארץ ובעולם.

נסגרה המחלקה הייעודית לקורונה

בסוף מאי, עם שחרורו של החולה האחרון נסגרה המחלקה הייעודית לחולי קורונה. סה"כ טופלו במחלקת הקורונה שמוקמה תחילה בפנימיית א', הועברה לפנימיית ב' ולקראת הסיום הוחזרה לפנימיית א', 93 חולים

אותי לחיים. אני יודע כמה זה היה קשה, ואני רוצה שידעו שאני מאד מעריך את מה שעשיתם בשבילי. אני יודע שכמה שאודה לכם זה לא יהיה מספיק. בזכותכם עכשיו אני מרגיש טוב, כמו חדש!

סה"כ טופלו במחלקת הקורונה שמוקמה תחילה בפנימיית א', הועברה לפנימיית ב' ולקראת הסיום הוחזרה לפנימיית א', 93 חולי קורונה. ד"ר הגר מזרחי, מנהלת המרכז הרפואי (בפועל), סיכמה, "אין ספק שהצוות כולו התמודד עם אתגר קשה במיוחד, במצב של חוסר ידע וחוסר וודאות בצורה הכי מקצועית הראויה לשבחים. התנהלותן של כל המחלקות מהווה תעודת כבוד למרכז הרפואי. אני גאה בצוות שלנו, בכל העובדים מכל הסקטורים על העבודה המקצועית והמצוינת ועל העמידה המרשימה בחזית המאבק בנגיף הקורונה. יחד ניצחנו!"

ד"ר מזרחי הוסיפה, "עם החזרה לשגרה, אנחנו ממשיכים בהיערכות לאפשרות של גל שני. אנחנו נהיה ערוכים ומוכנים בהתאם לתרחישים ולהנחיות של משרד הבריאות".

צוות המחלקה הייעודית לחולי קורונה קיבל את פניו של תומס, חולה הקורונה האחרון במחלקה כפיים סוערות. תומס, עובד זר מאריתריאה שוחרר ביום ראשון 24.5.20, כשהוא חש בטוב ולאחר שבדיקות הקורונה שלו חזרו שליליות. עם שחרורו של תומס, כחודשיים וחצי מאז שנפתחה המחלקה הייעודית לחולי קורונה במרכז הרפואי, הוחלט על סגירת המחלקה עד להודעה חדשה. תומס אושפז במחלקה הייעודית לחולי קורונה ב-9.5.20 במצב אנוש לאחר שהוצל מטביעה בכנרת. הוא הועבר למלר"ד לאחר החייה, ובבדיקת קורונה שבוצעה דקות ספורות לאחר הגעתו התברר שהוא חיובי.

ריזאק סרחאן, האח האחראי במחלקה פנימיית א', אמר, "בשבילנו זו ממש סגירת מעגל, מאז ג'וני החולה הקשה הראשון ועד לתומס החולה האחרון. אנחנו שמחים ונרגשים לראות אותו הולך ומחייך ושמח לחזור הביתה, הוא הודה לנו מאד על הטיפול המסור".

כזכור -20ב-4.3.20 אושפז במרכז הרפואי חולה הקורונה הקשה הראשון בישראל, נהג אוטובוס התיירים, ג'וני מגלטאון. חודש לאחר מכן בישר בשמחה, ד"ר משה מתן, מומחה טיפול נמרץ ומנהל המחלקה הייעודית לחולי קורונה, "אני שמח לבשר שהיום מטופל הקורונה המורכב והקשה הראשון בישראל, חוזר הביתה! הוא יוצא מפה כשהוא מחייך והוא מרגיש טוב. לאור המצב שהוא היה בו רק לפני שבועיים, זה מבחינתנו הישג גדול!"

ג'וני מגלטאון אמר, "אני נזכר ביום שד"ר מתן העיר אותי, הייתי מחובר לכל המכשירים והצינורות, לא יכולתי לדבר, שמעתי אותו שואל אותי אם אני יודע איפה אני נמצא. לא יכולתי לענות לו, באותו רגע חשבתי שהרדימו אותי לכמה שעות. לא תיארתי לעצמי שעבר שבוע שלם. ד"ר מתן הסביר לי מה הטיפול שקיבלתי ומה השלב הבא בטיפול. הם היו מצוינים, ד"ר מתן, ד"ר אבו זיאד, וכל הצוות הסעודי, אילנה עשהאל האחות האחראית, הם לא עזבו אותי לרגע.

הצוות הזה הציל לי את החיים! רק בזכותכם אני עומד שוב על הרגליים. אני רוצה להודות לכל הצוות שטיפל בי והחזיר

אח במחלקת קורונה במרכז הרפואי פדה-פוריה נבחר להדליק משואה בטקס יום העצמאות

אירוע היסטורי!

אחמד בלאונה, אח בכיר במחלקת טיפול נמרץ לב ובמחלקת קורונה, במרכז הרפואי פדה-פוריה, נבחר להדליק משואה ולייצג את צוות המרכז הרפואי, בטקס הממלכתי של הדלקת המשואות ביום העצמאות ה-72 למדינת ישראל

אתה משקף את ערכי החזון של המרכז הרפואי- מצוינות בעשייה היומיומית, מתוך חמלה, ענווה ומתן כבוד הדדי לזולת. קיימת בך נכונות והיענות מידית למשימות חדשניות שדורשות השקעה, התמדה ולמידה. גאה ביכולות אלו שמבטאות את רוח המרכז הרפואי."

ד"ר הגר מזרחי, מנהלת המרכז הרפואי (בפועל), הודתה לשרה מירי רגב על הבחירה והוסיפה, "אני מודה על הבחירה במרכז הרפואי פדה-פוריה ובאחמד בלאונה כנציג המרכז הרפואי, לטקס הדלקת המשואות. זו גאווה וכבוד גדול לכל הצוות שלנו שמגויס עם כל הלב והנשמה ועומד בגאווה ובנחישות בחזית המלחמה בנגיף הקורונה. זכינו שיש לנו צוות מסור כל כך, שמגיע לביה"ח מתוך תחושת שליחות ומחויבות עמוקה למטופלים, לבני משפחותיהם ולקהילה. אנו שמחים ונרגשים, זכינו בהוקרה והערכה של המדינה כולה, זה נותן לנו את העוצמה והיכולת להמשיך בכל הכוח."

לתפארת מדינת ישראל! כבוד גדול וגאווה עצומה לכל צוות המרכז הרפואי פדה-פוריה לרגל בחירתו של אח בכיר במחלקה הייעודית לחולי קורונה, אחמד בלאונה, להדליק משואה בטקס הממלכתי של יום העצמאות.

אחמד בלאונה היה מופתע ונרגש מאד, כשביום ראשון, 12.4.20, במהלך העבודה במחלקה הייעודית לחולי קורונה הוא התבשר על ידי שרת התרבות כי נבחר להדליק משואה בשם צוות הסיעוד בביה"ח אשר עושים ימים כלילות בהערכות המיוחדת לטיפול בחולי קורונה. אחמד אמר, "זה כבוד גדול וגאווה גדולה לכולנו. התרגשתי מאד בשיחה עם השרה ועם מנהלת ביה"ח. אני מרגיש שנבחרתי לייצג את ביה"ח ואת כל צוות הסיעוד! לסייעוד יש תפקיד מאד מרכזי וקשה בטיפול בחולי הקורונה ובחולים בכלל, אנחנו תמיד בחזית הטיפול, מאד מרגש אותי לראות שהעבודה הקשה שלנו זוכה להכרה ולהוקרה."

אחמד בלאונה היה בצוות הסיעודי אשר טיפל בחולה הקורונה המורכב והקשה הראשון בישראל. ג'וני מגלטאון, נהג אוטובוס התיירים כשאושפז במחלקה במצב קשה מאד "הוא היה מורדם ומונשם עם חשש אמיתי לחייו, עבדנו מאד קשה כדי לייצב אותו... אחרי שהוא נגמל מהנשמה והרגיש יותר טוב שוחחתי איתו וסיפרתי לו מה הוא עבר ואיך טיפלנו בו. הוא מאד התרגש, כל הזמן הודה לכל הצוות שהציל לו את החיים... היום שהוא התחיל להתאושש היה יום מאד משמח לכולנו."

אחמד בלאונה (39) למד סיעוד באוני' ת"א ולאחר מכן עבד 11 שנים בביה"ח בילינסון. הוא עבר למרכז הרפואי פדה-פוריה עם פתיחת יחידת ניתוחי לב בביה"ח לפני כשש שנים, והוא משמש כאח בכיר במחלקת טיפול נמרץ לב. אחמד נולד בכפר הבדואי, ואדי חמאם, סמוך לטבריה. הוא נשוי לסלאם, רוקחת במקצועה ואבא לשלושה בנים.

מלכה אמר מדמון, מנהלת הסיעוד ברכה את אחמד בחום ואמרה, "גאה מאוד בבחירתך להדליק משואה ביום העצמאות. בעשייתך

מכון הדיאליזה עבר למשכנו החדש

בטקס חגיגי נחנך מכון הדיאליזה החדש, אשר נותן מענה למספר גדול של מטופלים שבעבר נאלצו לנסוע למרכזים רפואיים מרוחקים. המכון הוקם בעלות של 15 מיליון ש"ח הודות לסיוע של משרד הבריאות ומשרד האוצר.

יו"ר קק"ל דני עטר, ציין, "הקמת מכון דיאליזה בביה"ח היא מהלך נדרש ומבורך אשר יעניק תקווה, מענה ופתרון לחולים רבים באזור הצפון. קק"ל רואה בחיזוק מערכת הבריאות בצפון ובהשוואת התנאים בגליל ובנגב לבתי החולים במרכז הארץ, כמשימה עליונה בחשיבותה ולשם כך הקצתה 400 מיליון שקלים, 50 מיליון שקלים מהם למערכת הבריאות ומתוכם 20 מיליון שקלים לבית חולים פוריה. רק על ידי שיפור וחיזוק מערכות הבריאות והחינוך באזורי הגליל והנגב, נוכל לקדם את חזונו וליישב עוד חצי מיליון תושבים באזור הגליל ומיליון באזור הנגב".

ח"כ כץ ציין כי פתיחת מכון הדיאליזה החדש היא בשורה חשובה לחולי כליות באזור כולו "עם היבחרי לכנסת בחרתי להתמקד בנושא שאולי אינו פופולארי אבל חשוב מאין כמותו - צמצום הפערים בבריאות ובשרותי הרפואה בין הפריפריה למרכז. אני מתחייב להמשיך ולסייע כי זו המחויבות שלנו כנבחרי הציבור, למחוק את הפערים בבריאות". ח"כ סופר אמר, "מחמם את הלב לראות איך כולם התגייסו למען ביה"ח פוריה, מאחר ואני מכיר את השירותים של ביה"ח מקרוב אני יכול להגיד שהתרשמתי מאד מהמקצועיות ומהיחס האישי למטופלים כאן, זה ביה"ח שהוא למען הקהילה המצטיין בחשיבה פורצת דרך ובחדשנות וזה יוצא מן הכלל".

ד"ר אבו ריא, ראש העיר סכנין ברך בשם ראשי הרשויות באזור. לסיום אמר שמעון סבח המנהל האדמיניסטרטיבי אשר הנחה את הטקס החגיגי, "בהזדמנות זו אני רוצה לאחל לד"ר און הצלחה בתפקידו החדש כראש חטיבת המרכזים הרפואיים הממשלתיים ולהביע בפניו את הערכתנו כחבריו להנהלת המרכז הרפואי. בשם העובדים וציבור התושבים אנו מבקשים להודות לך על העשייה והנתינה בתקופת כהונתך כמנהל המרכז הרפואי".

מכון הדיאליזה החדש נחנך בטקס חגיגי, ביום שלישי 25.2.20 במעמד שר הבריאות, הרב ליצמן, שר האוצר, משה כחלון, יו"ר קק"ל, דני עטר, ח"כ אופיר כץ, ח"כ אופיר סופר, פרופ' קרל סקורצקי דיקן הפקולטה לרפואה, ראשי רשויות, עובדי המרכז הרפואי ואורחים רבים נוספים.

מכון הדיאליזה החדש אשר הוקם בעלות של 15 מיליון ש"ח הודות לסיוע של משרד הבריאות ומשרד האוצר, יתן מענה למספר גדול של מטופלים שעד כה נאלצו לנסוע למרכזים רפואיים מרוחקים. ד"ר ארז און, מנהל המרכז הרפואי אמר בטקס, "לכבוד לנו לארח אתכם ביום החגיגי הזה בו אנו חונכים את מכון הדיאליזה החדש, שלנו. יש לנו היום מכון גדול ומפואר, הנותן מענה איכותי ליותר מטופלים, ומונע מהם את הצורך להרחיק למכונים אחרים. מכון הדיאליזה מצטרף לשורה ארוכה של שירותים רפואיים שפתחנו בשנים האחרונות במרכז הרפואי, בדרך להגשים את החזון שלנו".

שר הבריאות, הרב יעקב ליצמן, חזר והדגיש את מחויבותו של משרד הבריאות לקידום בתי החולים בצפון, "יש עשייה רבה מאד למען הפריפריה, אני זוכר שעמדתי כאן והבטחתי לכם שלושה חדרי ניתוח חדשים והקמת יחידת טיפול נמרץ נשימתי... ביה"ח פוריה התקדם מאד, בעזרת משרד האוצר והשר כחלון אנחנו חונכים מכון דיאליזה חדש וזה הישג מדהים למען תושבי האזור".

שר האוצר, משה כחלון הוסיף, "קיבלנו החלטה בממשלה לחזק את הפריפריה ולחזק את מערכת הבריאות כאן, אין ספק שיש עוד הרבה מה לעשות, אבל חייבים לזכור שתקציב הבריאות וההשקעה בבריאות בחמש השנים האחרונות עלו בצורה משמעותית... אני מודה לד"ר און על כל הפעילות שלו, הרמת את המרכז הרפואי לגבהים חדשים ואני מאחל לבאה אחריו שתמשיך בדרך זו".

בהמשך ביקרה מנהלת הסייעוד מלכה אמר מדמון יחד עם צוות הנהלת הסייעוד בכל המחלקות והעניקה מארז פינוק שכלל ספלים ועליהם ביטויים הומוריסטיים מעולם הסייעוד ומארזי מתוקים.

מנהלת המרכז הרפואי (בפועל) ד"ר הגר מזרחי, ברכה את סקטור הסייעוד המונה 520 אחים ואחיות ואמרה, "בחודשיים האחרונים צוות המרכז הרפואי עמד בהצטיינות בחזית המאבק בנגיף הקורונה. הצלחנו במלחמה הזו, בזכותכם! אתם עמוד התווך האיתן עליו נשען המרכז הרפואי שלנו. האחים והאחיות שדואגים בחירום ובשגרה, לשלום המטופל במקצועיות ותוך כבוד הדדי, עם יחס אישי וחמלה".

מלכה אמר מדמון, מנהלת הסייעוד, סיכמה, "אני גאה בצוות הסייעודי שלנו, בכל האחים והאחיות, שהתמודדו בשבועות שחלפו בכבוד, במסירות ובמצוינות מרשימה, עם אתגרים חדשים ולא פשוטים שהציבה בפנינו הקורונה".

יום האחות

במרכז הרפואי חגגו את יום האחות הבינלאומי, לכבוד 520 אחיות ואחים הנמנים על סקטור הסייעוד במרכז הרפואי

במרכז הרפואי פדה-פוריה ציינו ביום חמישי, 14.5, את יום האחות הבינלאומי בשלל פעילויות. השנה מדובר באירוע מיוחד, זאת בשל העובדה ששנת 2020 נקבעה כ"שנת האחות", לציון 200 שנה להולדתה של האחות הראשונה, פלורנס נייטינגל.

כבר בשעות הבוקר המוקדמות נערכה קבלת פנים חגיגית עם מוזיקה, ובלונים. את האחים והאחיות קיבלו בשער הכניסה למרכז הרפואי צוות הנהלת הסייעוד והאחיות האחראיות שהעניקו לבאים מארז נשיקות מרנג מתוק עם ברכה לבבית.

מצטיינים במניעת זיהומים!

לירידה מרשימה במספר המקרים של רכישת חיידקים עמידים כולל זיהומים מקלוסטרידיום, אצינטובקטר עמיד ועוד.

קוזיטא ליבאי המפקחת האפידמיולוגית סיכמה, "אנו פועלים לאורך השנה יחד עם נאמני מניעת הזיהומים במחלקות כדי להטמיע את מניעת הזיהומים עמוק בפעילות היומיומית של כלל העובדים. ראינו את תוצאות ההטמעה גם במאבק הנמשך במגיפת הקורונה, הכלל החשוב ביותר למניעת חשיפה או התפשטות של הנגיף, הוא שמירה קפדנית על היגיינת ידיים. אנחנו צריכים להמשיך ולהתמיד כדי להמשיך ולשפר ולהעלות את ההישגים המרשימים שלנו בתחום זה".

דו"ח משרד הבריאות לשנת 2019 מדרג את המרכז הרפואי פדה-פוריה כמצטיין במניעת זיהומים! ובמקום השני בקטגוריית בתי החולים בה דורג.

דו"ח משרד הבריאות שבחן פעילות למניעת זיהומים בכל בתי החולים בארץ, מדרג את המרכז הרפואי פדה-פוריה במקום שני בקבוצת כלל בתי החולים המוגדרים קטנים עם מספר נמוך ומרשים של 51 מקרי זיהומים נרכשים ל-100,000 ימי אשפוז.

ביום ראשון 31.5.20 פרסם משרד הבריאות את הדו"ח השנתי לבדיקת "חיידקי התראה בבתי חולים כלליים" לשנת 2019. הדו"ח מודד מקרי זיהומים נרכשים ל-100 אלף ימי אשפוז - לפי המדד המשולב של מקרי VRE, CPE, אצינטובקטר ו-CD.

ד"ר הגר מזרחי, מנהלת המרכז הרפואי פדה-פוריה (בפועל) אמרה, "ברכותי לצוות המרכז הרפואי שבהובלת היחידה למניעת זיהומים, התגייס להילחם בזיהומים, למען המטופלים שלנו. כל הכבוד!".

מנהלת היחידה למניעת זיהומים במרכז הרפואי, ד"ר היבה אבו זייד ציינה את הפעילות המקיפה שנעשתה במרכז הרפואי להגברת המודעות למניעת זיהומים, ומניעת התפשטות חיידקים עמידים בקרב המטופלים, באמצעות הדרכת הצוותים בנושאים כמו: היגיינת ידיים, טיפול מושכל באנטיביוטיקה יחד עם שיפור תהליכי עבודה במניעת זיהומים. לדבריה פעילות ברוכה זו הביאה

צרה לקהילה שלנו

החל מאשכול רשויות כנרת עמקים שסייע לנו ויחד עם המועצות האזוריות עמק הירדן וגליל תחתון ופיקוד העורף, הפעילו בביה"ס היסודי "עלי גבעה" שבגבעת אבני, מרכז חינוכי עבור ילדי העובדים של המרכז הרפואי. דרך רשימה ארוכה ומרגשת מאד של חברות, עסקים ואנשים פרטיים שחיבקו אותנו לאורך כל התקופה הזו ודאגו לנו !

צוות המחלקה הייעודית לחולי קורונה - האנשים שמאחורי המסכות

ד"ר מריה גרשוביץ'

ג'וני מגלטאון

ד"ר מתן

אילנה עשהאל

ואני השתלבנו בתוך הצוות שלהם. חייבים להדגיש שאת רוב הטיפול בחולים עשה צוות המחלקה בפנימית ב', ד"ר מריה לקחה על עצמה את האחריות בצורה מושלמת, מה שאיפשר לי להתמקד בחולים הקשים והמונשמים, לעסוק בהיערכות לקראת פתיחת מחלקה שנייה ותרחישים נוספים.

חשוב לציין את ההקפדה של כל הצוות על הנחיות ההתמגנות. היתה שמירה מאד הדוקה על בטיחות הצוות, זה חלחל מהיום הראשון מהנהלה, והיחידה למניעת זיהומים. היה ברור לכולם שחייבים לשמור על הצוות שלא ידבק. המשמעות היא קריטית בכדי שנוכל להמשיך לטפל בחולים. לשמחתי התוצאה היתה שבשום שלב לא התמודדנו עם בעיה של מחסור בכח אדם בגלל חשיפה או הדבקות של איש צוות. זו תעודת כבוד גדולה! הלקח שלי הוא שמאד חשוב להמשיך וליישם את הכללים האלה גם בהמשך. אם היינו צריכים להתמודד עם מצב של אחיות או רופאים שנדבקו היינו עומדים מול בעיה גדולה.

אל מול השאלה החוזרת לגבי גל שני לקורונה, ד"ר מתן מדגיש, "יש עוד הרבה עבודת הכנה שצריך לעשות, כדי להיערך לתרחיש של גל שני בחודשי החורף. אין ספק שיהיה לנו קל יותר, כי אנחנו למדנו הרבה ואנחנו כבר מתורגלים. עדיין תידרש התגייסות גדולה של כולם".

ד"ר מתן מוסיף, בנימה אישית, "לא הכרתי טוב את המרכז הרפואי, הגעתי כחצי שנה לפני שפרצה הקורונה. תוך שלושה חודשים הזדמן לי להכיר עובדים רבים, מכל המחלקות והסקטורים. זה מאד מחזק ומשמח שאלה האנשים שאנחנו עובדים איתם. הצוות פה מחויב למטופל, כולם עם תחושת שליחות ורצון כנה לשפר ולהשתפר כל הזמן. כולם נרתמו ונתנו לנו הרגשה שזו משימה שאנחנו לוקחים ביחד! אני מאד שמח שהגעתי לפה! עשינו עבודתנו על הצד הטוב ביותר, חולה קורונה מרמת הגולן קיבל טיפול לא פחות טוב מחולה קורונה ברמת אפעל. בדברים מסוימים אפילו טוב יותר, ברגישות לצרכים של המטופל, ביחס האנושי והקשר עם המשפחות למרות הסיטואציה המורכבת. זו הסיבה שהגעתי לפה מלכתחילה, וכך זה צריך להיות".

ד"ר משה מתן, מומחה טיפול נמרץ אשר עמד בראש המחלקה הייעודית לחולי קורונה מסכם: "כולם נרתמו ונתנו לנו הרגשה שזו משימה שאנחנו לוקחים ביחד! עשינו עבודתנו על הצד הטוב ביותר, חולה קורונה מרמת הגולן קיבל טיפול לא פחות טוב מחולה קורונה ברמת אפעל. בדברים מסוימים אפילו יותר, ברגישות לצרכים של המטופל, ביחס האנושי והקשר גם עם המשפחות למרות הסיטואציה המורכבת. זו הסיבה שהגעתי לפה מלכתחילה, וכך זה צריך להיות".

ד"ר משה מתן, מומחה טיפול נמרץ אשר הגיע למרכז הרפואי פדה-פוריה לפני חצי שנה, מספר על הסיבות להצלחה של המחלקה הייעודית וההתמודדות עם אתגר חוסר הוודאות. לדבריו, עיקר הקושי היה אי הוודאות של כולנו. הן בהיבט המקצועי והן בהיבט של ההיערכות בביה"ח מבחינת היקף החולים על פי התרחיש וההנחיות של משרד הבריאות, ההיערכות הלוגיסטית, ציוד נדרש, וגם בהיבט האישי - כל איש צוות עם הפחדים שלו, השינויים שהמגיפה הזו עשתה בחיים של כולנו, הלחץ, העומס, הדרישות המנהיגותיות והרגשיות.

בתחילת מרץ, בימים הראשונים טיפלנו רק בחולה אחד, קשה ומורכב. כך שבהתחלה הקושי היה יותר בהתמודדות עם סיטואציה לא מוכרת, הקושי המקצועי, הייתי חייב לקרוא כל דבר שמתפרסם, לדבר עם מומחי טיפול נמרץ בכל העולם. ללמוד את הנגיף. כזכור, ג'וני מגלטאון היה חולה קורונה מס' 16 - היינו ממש בהתחלה של ההיכרות עם נגיף הקורונה, היה הרבה חוסר וודאות ומעט ידע. תוך כדי תנועה התקדמנו במהירות לשלב הבא של מחלקה עם מספר מטופלים, ומרופא מטפל בחולה בודד, נכנסתי, תוך כדי תנועה, לתפקיד של מנהל המחלקה הייעודית לחולי קורונה. זה היה מצב חדש לגמרי עבורי.

הסתגלנו, למדנו והתאמנו את עצמנו במהירות. חודש אחר כך, כבר היינו בסוג של שגרת פעילות עם כל הצוות במחלקה. המחלקה הייעודית לחולי קורונה התבססה בהתחלה על צוות פנימית א' והיחידה לטיפול נמרץ לב ובהמשך עברנו למחלקה פנימית ב'. בשלב הזה הפעילות כבר היתה יותר מאורגנת, המחלקה התבססה על הצוות המיומן של מחלקה פנימית ב', הצוות הרפואי ובהובלתה של סגנית מנהל המחלקה, ד"ר מריה גרשוביץ', והצוות הסעודי בהובלתה של האחיות האחראית אילנה עשהאל. בלה מונסטורסקי שניהלה את הסיעוד במערך הקורונה,

היחידה למניעת זיהומים נגד הקורונה

איך מזהים סימנים של חזרה לשגרה? רק כשמספר חולי הקורונה ירד לבודדים, ומחלקת הקורונה עמדה לפני סגירה, הצלחתי לקבוע פגישה עם צוות היחידה למניעת זיהומים. אנשי היחידה (היחמ"ז) היו חיל החלוץ בהתמודדות עם מגפת הקורונה, ועבדו סביב השעון, במשך ימים ושבועות. היחמ"ז מורכב ממנהלת היחידה, ד"ר היבה אבו זיאד, ד"ר אורנה ניצן, קוזיטא ליבאי ואילנה אהרון, מפקחות אפידמיולוגיות ופרופ' דניאל גליקמן / מיה צבן

בישראל, אושפז אצלנו, הייתי באי שקט" מספרת ד"ר אבו זיאד, "עוד לפני שהגיעה תוצאת הבדיקה שנשלחה למעבדה בשיבא, היה לי ברור שהוא יהיה חיובי! כשבדקתי אותו, ועל סמך כל מה שידענו עד אז מהספרות המקצועית, היה לי ברור שהוא חולה קורונה. ופה צריך לזכור שהוא לא ענה על הגדרת המקרה של משרד הבריאות, באותו שלב. כלומר אם הצוות בקבלת חולים ואח"כ במלר"ד, לא היה דרוך ועירני, יכול היה להיות לנו כאן פיגוע אפידמיולוגי! אנחנו היום יכולים לשבח ולברך על ההדרכה שהעברנו לצוות כולל פקידות הקבלה במלר"ד ימים ספורים לפני כן ואת העירנות והתפקוד של כל העובדים באותו ערב". ד"ר אבו זיאד, הצליחה לשכנע את הרופאה המחוזית לבצע לגיוני בדיקת

ביחידה למניעת זיהומים שמו אצבע על הדופק והחלו להתכונן לקורונה כבר בסוף 2019. "התחלנו לעקוב אחרי מידע לגבי מגיפה שפרצה בסין, כבר בינואר ואז החלטנו להוציא הנחייה למלר"ד להיות מודעים למגיפה ולסימנים שלה למקרה שמגיעים תיירים מסין. עוד לפני שיצאו הנחיות והדרכות ברמה הארצית אנחנו הוצאנו את ההנחיה למלר"ד כדי שיגלו ערנות. בהמשך התארגנו עם שורה של הדרכות לכלל הצוות ובפורומים שונים של הדרכה והעברת מידע, על ההערכות שלנו בביה"ח, הנחיות למיגון וכדומה. במקביל צוות היחידה בנה מתארים שונים למקרה הגעת חשוד או חולה הקורונה, מסלול הגעה, היכן יאושפד".

"בערב שג'וני, נהג אוטובוס התיירים, שהיה החולה הקשה הראשון

העולמית, ד"ר אבו זיאד היתה בקשר שוטף עם מומחים באיטליה ובספרד, "תמיד הקדמנו בצעד אחד את ההתרחשויות. ולכן ההכנה היתה הרבה יותר טובה, לשמחתנו לא היה לנו מקרה של עובד שנחשף לקורונה בגלל חולה שהתפספס וזה הישג חשוב". מציינת ד"ר ניצן.

אילנה אהרון ציינה שסה"כ 18 עובדי המרכז הרפואי אובחנו כחולי קורונה, חלקם לא הראו סימפטומים למחלה. על כל אירוע ביצע צוות היחידה חקירה אפידמיולוגית מקיפה ומדוקדקת. "מלבד המחלקה האורטופדית, אפשר לציין שמספר העובדים שלנו שהוצאו לבידוד היה נמוך ומבוקר, לא היתה יציאה גורפת של צוותים לבידוד כתוצאה מחשיפה".

קוזיטא לבאי, מוסיפה "עניין החקירות האפידמיולוגיות הצריך השקעה מאד גדולה במשאבים של זמן וכח עבודה שלנו. היה לנו חשוב שאנשי צוות שנחשפו ישהו בבידוד. מצד שני רצינו לשמר את היכולת של המחלקות וביה"ח לתפקד, בתקופה שהיא תקופת מלחמה ובה כל איש צוות הוא חיוני. כבר באירועים הראשונים הוספנו והעלנו את דרישות המיגון המצוותים. בחקירה האפידמיולוגית הראשונה הוצאנו הנחייה שכל הצוות המטפל יהיה עם מסכות והקדמנו את משרד הבריאות עם ההנחיה הזו. ההחמרה אפשרה לנו להגן על הצוות והודות לכך מעט מאד עובדים שלנו נחשפו".

אנשי היחידה מציינים את החששות הרבים שהיו לצוותים, אילנה ציינה, "ניהלנו הרבה שיחות אישיות וקבוצתיות, להסביר, להרגיע. היו חששות אישיים, דאגה לבני המשפחה. היו ימים שכשעברנו במחלקה, לאורך כל הדרך עצרו אותנו עובדים כדי לשאול או להתייעץ. מעבר לכך, לא היתה מחלקה כולל מחלקות מנהל ומשק, שלא הגענו אליה לשיחות עם הצוות. זה תרם רבות להרגשה של כולם, הם הבינו יותר טוב מה מצופה מהם והיו מגויסים למאמץ המשותף". בהתייעצות עם מטה החירום, הקימה היחידה מוקד מענה טלפוני לאנשי הצוות. את המוקד איישה ד"ר ניצן אשר נתנה מענה טלפוני לעשרות רבות של פניות ושאלות מעובדים.

ד"ר היבה מסכמת, "אנחנו עכשיו בתקופה חדשה לכולם, שגרה בצל הקורונה". גם בשלב הזה אנו מלווים ומדריכים את המחלקות. היום אנחנו מכירים ומבינים את המחלה קצת יותר, וזה הזמן להיערך ולהתכונן גם מבחינה לוגיסטית וטכנית. כדי שנהיה מוכנים היטב למקרה של גל שני".

קורונה, "עוד לפני שהגיעו התוצאות, תוך 20 דקות מרגע הגעתו למלר"ד (מיון) הנחיתי לבודד אותו, וזו היתה הצלחה גדולה. במהלך המהיר הזה מנענו "פיגוע אפידמיולוגי" וסכנה מוחשית של הרבה חולים נוספים. כשהתקבלה התוצאה החיובית, עליתי למחלקה פנימית א', בה ג'וני היה מאושפז בחדר מבודד עם לחץ שלי וואמרתי להם: אנחנו מטפלים בחולה הקורונה האמיתי הקשה הראשון בישראל! "עד למקרה הזה היו בארץ חולים ללא סימפטומים או חולים במצב קל עד בינוני.

ההבנה שמדובר בחולה קורונה קשה וההערכה שהוא יזדקק להנשמה, דרשה היערכות מהירה. "מבחינה קלינית היה נראה שהוא על סף הנשמה ואכן אחרי 24 שעות ד"ר מתן החליט להרדים ולהנשים אותו" היחידה נערכה במהירות כדי להדריך את הצוות לעבודה וטיפול בחולה מונשם עם מיגון. כל משמרת שנכנסה לעבודה עברה הדרכה לגבי התמגנות על ידי צוות היחידה. קוזיטא לבאי: "העברנו הדרכה נפרדת למרדימים כעבודת הכנה, תרגלנו אותם לקראת ההנשמה וההרדמה שלו. אין ספק שהתארגנו מהר ובצורה מאד יעילה ומקצועית, למדנו ושיפרנו תוך כדי תנועה".

הצוות הקפיד ללמוד ולהתעדכן במהירות אם דרך הנחיות משרד הבריאות, או במידע שקיבלו פרופ' גליקמן וד"ר ניצן מהספרות

בחזית המאבק במגיפת הקורונה

ראיון מסכם עם צוות ההנהלה הבכירה של המרכז הרפואי אשר הוביל וניווט במים הסוערים של פרוץ מגפת הקורונה, מאז ה-4.3, הערב בו אושפז ג'וני מגלטאון, חולה הקורונה הקשה הראשון בישראל

ד"ר הגר מזרחי

זהו מן הסתם מסוג התסריטים שקל יותר לדמיין בסרט ופחות במציאות. אין ספק שד"ר מזרחי לא דמיינה שכך יראו הימים והשבועות הראשונים של כניסתה לתפקיד מנהלת המרכז הרפואי פדה-פוריה. אלא שכמו שכולנו גילינו לאחרונה, לעתים המציאות עולה על הדמיון. נגיף הקורונה לא עצר כדי לתת לד"ר מזרחי את 100 ימי החסד. למעשה אשפוזו של ג'וני מגלטאון, חולה הקורונה הקשה הראשון בישראל, הציב את ד"ר מזרחי ואת צוות המרכז הרפואי ממש בשורה הראשונה, בחזית המלחמה בקורונה.

ד"ר מזרחי שיתפה אותנו במבט לאחור על ההתרחשויות וההתנהלות, "למדנו הרבה על עצמנו ב"מלחמה האחרונה". אולי חלפו חודשיים וחצי מאז נכנסתי לתפקיד אבל אם מכפילים

לסיכום: מעבר לתמיכה ההדדית, ההתמודדות ביחד כתף אל כתף, עשינו קפיצת מדרגה משמעותית מבחינה מקצועית. נחשפנו למחלה חדשה, רכשנו מיומנויות חדשות וחשובות, המאבק בקורונה הצעיד את הארגון שלנו צעד אחד קדימה! הוספנו ציוד נדרש כמו מכשיר גזים, מכונות הנשמה נוספות, ציוד חדשני לבדיקות מעבדה. הידע המקצועי, לצד היכולות שלנו כצוות וההצטיינות הזו, משמעם שאנחנו יכולים לתת למטופלים שלנו טיפול רפואי טוב יותר.

ד"ר מאיר רוח

כבר בימים הראשונים ד"ר רוח, עוזר רפואי למנהל המרכז הרפואי ומנהל מטה החירום, פתח את המטה בו חברים בעלי התפקידים המרכזיים הנדרשים לתפעול ביה"ח במצב חירום. המטה התכנס יום יום וריכז את כל הנושאים. הוצגו ונדונו הבעיות שעלו מדי יום, תוך כדי ההתמודדות השוטפת. "היה צורך כל הזמן להתכנס, לחשוב ביחד כיצד פותרים אינספור סוגיות שעלו במסגרת ההתמודדות הזו שהיא חדשה ושונה מכל מה שהכרנו. המטה גם גיבש כלים להעברת המידע הלאה בתוך הארגון, ברמה של עדכונים יום יומיים.

לנו, כהנהלה בכירה מצב החירום היה מבחן טוב, התפקוד שלנו נבחן בשורה של מצבים והתרחשויות שהיה בה מרכיב גדול של חוסר ודאות. ההנחיות שקיבלנו לא היו חלוטות והיינו צריכים להמציא את עצמנו מדי פעם, מחדש. במבט לאחור, ההתרשמות שלי היא שעבדנו בהרמוניה, כל אחד תרם מניסיונו וזווית הראייה שלו. אני ריכזתי את נושא הפעלת חדרי הניתוח והשרות האמבולטורי, באופן שהותווה לנו על ידי משרד הבריאות. כמו כן ריכזתי את הנושא של כוח האדם הרפואי והפעלתו בתצורות מגוונות במחלקות ובאתרים השונים במרכז הרפואי. המלחמה בקורונה העלתה את הטכנולוגים הרפואיים שמטופלים במכשירי הנשמה למודעות, עד עכשיו לא כל כך הזכירו אותם. במקביל הייתי בקשר שוטף עם היחידה למניעת זיהומים ועם המלר"ד שהיה לו מקום מאד משמעותי כשער הקדמי' שמתמודד ומטפל בחולי הקורונה ובחשודים כחולי קורונה".

ד"ר רוח מעלה את הסיטואציות המורכבות הרבות שהמצב החדש יצר, "ההתנהלות מול הרופאים - היינו צריכים ליצור דפוס עבודה במתכונת חרום לכולם, מצד אחד להפריד בין הרופאים וליצור "קפסולות", על מנת שבמקרה של הידבקות של רופא לא תהיה "חשיפה המונית" שתחייב הוצאה מהשרות של מספר גדול של רופאים. מצד שני, נוצר מצב של מחלקות מסוימות שירדו להיקפי פעילות מאוד נמוכים עקב ההנחיות החדשות, למול מחלקות שטיפלו בחולי קורונה ועבדו קשה. הבנו שנוצרה מציאות חדשה ואנחנו לא יכולים להמשיך בתפעול המחלקות כמו שהכרנו אלא נדרש לגבש לכל מחלקה את מודל הפעילות שלה.

אקספוננציאלית בגלל הקורונה, אז חודש ניהול בזמן קורונה שווה ערך לשנה בימי שגרה".

ואז היא מוסיפה עם קריצה, "אם שואלים אותי מתי כדאי לקבל ניהול ביה"ח... תחכו למגיפה. הקורונה יצרה מצב קשה ומאתגר מאד, אבל מצד שני הייתה התגייסות מדהימה של כל הצוותים, לכולם היה ברור שאנחנו מסוגלים לעמוד בחזית המאבק ולעשות את זה במצוינות, במסירות ובמקצועיות כמו שאנחנו יודעים! החל מההנהלה הבכירה ועד אחרון העובדים. כולנו הבנו כבר בימים הראשונים שזו מלחמה והתגייסנו למשימה. אנשים הסתכלו על הכל בראייה מאד רחבה וזה מאד עזר לי להיכנס לתפקיד, היו הרבה מאד התנסויות בבת אחת, מגוון רחב של אתגרים ומצבים לא ידועים ולא מוכרים שאיש לא התנסה בהם בעבר, לצד סוגיות אתיות מורכבות".

מבין האתגרים הרבים, מציינת ד"ר מזרחי את האתגרים הייחודיים כמו היכולת לתת מענה או אם תרצו חווית המטופל. "ההתמודדות היא שונה מאד, לדוגמא, היו לנו שני מקרים של שני בני זוג שחלו בקורונה והיו מאושפזים יחד, מה שלא קורה בשגרה. ומנגד שני בני הזוג היו מבודדים לחלוטין מהילדים ומשאר בני המשפחה, זו סיטואציה שמציבה התמודדות רגשית מאד מורכבת בפני המטופלים אך גם בפני צוות המרכז הרפואי".

אתגר נוסף, השינוי ההתנהגותי אליו נדרשנו בשל ההנחיות לריחוק חברתי. מה שמיחד אותנו כמרכז רפואי הוא האווירה המשפחתית, הקשר החם והאישי עם כל מטופל. לפעמים במגע של יד על הכתף, אתה מצליח להביע את כל מה שאתה רוצה וליצור חיבור עם המטופל. אלא שפתאום נכנסנו למציאות אחרת שבה יש הרבה מאד מגבלות וחוסר יכולת לממש מגע פיסי וקרבה, מול המטופלים וגם מול המטופלים.

דווקא בהיבט המקצועי היה לי יותר קל, ידעתי שיש לנו צוות מקצועי ומיומן מאד, שאפשר לסמוך עליו. צוות שיכול ויודע ללמוד, ואפשר לסמוך עליו שילמד וידע לתת מענה. על אף שהתורה נכתבה תוך כדי תנועה, הצלחנו לתת טיפול רפואי מצוין, שלא נופל באיכותו מאף בי"ח בעולם.

חשוב לי לציין שהצלחנו להעמיד מעבדה לבדיקות קורונה עם יכולת מרשימה לתת תפוקות גדולות ומענה מידי לבדיקות שהגיעו מכל המדינה. היכולת שהפגינה מעבדת הקורונה שלנו נתנה לנו יכולת טובה לטפל במטופלים ועזרה לצוותים שלנו להיות רגועים כי הם ידעו שבמקרה של חשש לחשיפה אנחנו יכולים לבדוק אותם ולתת מענה מהיר מאד. גם בנושא המעבדה הייתה התגייסות יוצאת מן הכלל של צוות המעבדה. ונכונות מידית של עובדי המעבדה לבצע בדיקות 24/7!

נושא אחרון שחשוב לי לציין הוא התמיכה וההתגייסות של הקהילה, כולם, קרובים כרחוקים. התמיכה והפירגון שקיבלנו מהציבור, הרשויות, הישובים, חברות ועסקים פרטיים, סייעה לנו בהתמודדות עם המשימה הלאומית. כולם פשוט חיבקו אותנו ותמכו בנו.

במקביל עסקנו בהכשרות בצורה מאד אינטנסיבית כדי להיות ערוכים להמשך, לדוגמא הכשרנו רופאים במחלקות הפנימיות ורופאים מרדימים. היה חשוב לתרגל אותם בטיפול אותו הם מכירים היטב בחולה מורדם ומונשם, עם אמצעי מיגון מאוד מכבידים ולא נוחים. הקמנו קבוצה של רופאים מומחים 'מובילי טיפול' להם העברנו בהדרכה מקוונת וגם בהכשרה פרונטלית ריענון ומידע בנושא הטיפול בחולה מונשם.

גייסנו עוד שני טכנולוגים להנשמה והכשרנו עוד שלושה סטודנטים ובעלי תפקידים אחרים בביה"ח כדי שבשעת הצורך יוכלו לתת מענה ותגבור לטיפול השוטף במכשירי הנשמה. כל הפעולות האלה ורבות אחרות נועדו להכין אותנו למתאר שהציב משרד הבריאות שבו אנחנו צריכים לטפל ב-248 חולי קורונה מתוכם 104 חולים מונשמים.

ד"ר רוח לא צריך לחשוב הרבה כדי לתאר את הרגע הקשה ביותר עבורו במהלך התקופה המורכבת הזו. "בעיצומו של המאבק נגד הקורונה נאלצנו לסגור את המחלקה האורטופדית, כתוצאה מחשיפה של אנשי הצוות לחולה קורונה. התמודדות לא פשוטה, והרגשה קשה, להודיע למד"א ולציבור שאנחנו נאלצים לסגור את המחלקה, ולשלוח נפגעי טראומה, נפגעי תאונות דרכים לבתי חולים אחרים. היום המשמח ביותר עבורי, היה היום בו פתחנו שוב את המחלקה, הצוות חזר והמחלקה חזרה לפעילות סדירה".

לסיכום ד"ר רוח מתעכב דווקא על השלב שבו אנחנו נמצאים כעת, תקופת המעבר שבין קורונה לבין החזרה לשגרה המוכרת. "אנחנו נמצאים בסיטואציה מורכבת של יצירת מציאות חדשה שאינה דומה למה שהיה בעבר. אנחנו רוצים להחזיר את המחלקות לתפקוד מלא, אבל יש עדיין לא מעט מגבלות, כל הטלטלות האלה הן מורכבות. זה מצריך שוב להתארגן ולשנות תוך כדי תנועה, לגלות הרבה גמישות. יש שינויים ועדכונים ברמה יומית ושבועית ואנחנו חייבים להתאים את עצמנו ולהיות מוכנים וערוכים לגל הבא".

אם להשתמש בדימוי מעולם אחר, נדרשנו לעבור מ-0 קמ"ש ל-100 קמ"ש. כך פתח שמעון סבח המנהל האדמיניסטרטיבי, כשהוא מנסה לסכם את הסחרור שהעולם כולו, מדינת ישראל, והמרכז הרפואי פדה-פוריה נקלעו לתוכו. "לא היה שום דבר שהיה דומה להתנהלות שלנו בשגרה. למעשה, נדרשנו לתת תשומת לב לתפעול המרכז הרפואי בצורה שוטפת, ובאותה נשימה נדרשנו להיערך להתמודדות עם נגיף לא מוכר, בתנאים של חוסר וודאות. לנהל את המערכה הזו מתוך הבנה, שכל ישר וקביעת עקרונות שיאפשרו לביה"ח לקלוט את מטופלי הקורונה על פי התרחישים שהשתנו במהירות גבוהה. על פי התרחישים היינו אמורים להיות מוכנים לכך ש%80 מתפוסת המרכז הרפואי תהיה של חולי קורונה. נדרשנו להיערך ל-248 מיטות קורונה מתוכם 104 מונשמים. זה שינוי תפיסה גם ניהולית וגם תהליכית.

בשבוע הראשון של מרץ מצאנו את עצמנו תוך כדי כניסתה של מנהלת חדשה לתפקיד, מתמודדים עם הטיפול בחולה הקורונה הקשה הראשון בישראל! ומתחיל מרוץ נגד הזמן במספר מישורים. הראשון, להכשיר מחלקה ראשונה לחולי קורונה שתעמוד בכל כללי הבידוד, הנחיות משרד הבריאות והיחידה למניעת זיהומים בביה"ח. הנחיות שהשתנו במעלה הדרך, ככל שנצבר מידע וניסיון לגבי הנגיף. מישור שני, הצטיידות רחבה ומהירה הן בצידוד מיגון אישי לכל הצוותים והן בכל צידוד הנשמה הנדרש לחולים המורכבים. והמישור האחרון, איך אוספים את העובדים, מרגיעים ומפיגים את כל החששות ורותמים אותם לעשייה מאד אינטנסיבית בכדי להתמודד עם מצב החירום.

כשהוא בוחר את הקשיים איתם התמודד המערך הלוגיסטי בביה"ח שמעון מתאר את מערכת התפעול ותהליכי עבודה חדשים שהוטמעו באחד למרץ, ימים ספורים לפני ש"פרצה" הקורונה. "היינו בעיצומו של תהליך הטמעה מאד מורכב למערכת חדשה ומצאנו את עצמנו מבצעים את התהליך הלוגיסטי הכי מורכב שהיה לנו אי פעם, תהליך שבימים כתיקונם היה לוקח מספר חודשים. את כל ההערכות לקורונה נאלצנו לבצע עם המערכת הזו שעדיין לא הוטמעה והכל תוך כדי תנועה. הסיטואציה הזו חייבה אותנו להתמודד ולחשוב בצורה יצירתית, לצאת מהשגרה ולראות דברים בצורה אחרת מכיוונים שונים. אני יכול לסכם בסיפוק רב ולומר שלאורך כל התקופה הזו לא היה חוסר בשום פריט צידוד, בשום שלב! לצוותים שלנו היו כל הכלים

שמעון סבח

התמודדות חזית הקורונה

כולם למצב חירום, להיות כל הזמן קשובה, להתמודד עם שינויים של ההנחיות בתדירות של כל שעה, ועדיין לתת את התחושה שאנחנו בשליטה, הולכים בצורה יציבה בדרך הנכונה.

נכנסנו למערבולת של ישיבות דחופות, בקרות, עדכונים, יצרנו חלופות של דיונים באמצעות זום. הקמתי פורום של קבוצות ווטס אפ כדי להיות בקשר עם הצוות בשטח. כל יום שישי הייתי מסכמת את השבוע, נותנת תשומת לב לדברים טובים שקרו במהלך השבוע, נותנת תמיכה וחיוזקים. הבנתי שוב שיש לנו צוות מעולה שבמעולים! שידוע לבצע שינוי באופן מידי, עם מחויבות עצומה כלפי ביה"ח ויכולת התגייסות מלאה למשימה ולמאבק!

הרגשתי צורך לתת לכולם את התחושה שאני איתם, הקושי היה לנהל את כל הפעילות וגם להגיע פיזית למחלקות. רציתי להיכנס פנימה למחלקת קורונה ולגעת במטופלים, לתת תמיכה. נקודת האור היתה כשהצלחתי למצוא את הזמן, להתמגן באופן מלא, להיכנס ולחוות את החוויה הכל כך שונה של טיפול בחולה קורונה. זה סוג של טיפול שלא הכרנו מעולם, לא לשים יד על הכתף, לא לגעת. אפילו את החיוך לא רואים מתחת למסיכה. עם הביגוד הממגן הצוות מאבד את הזהות שלו, המטופל לא יודע מי מטפל בו, לא ניתן לזהות. ובנוסף אין ביקורי משפחות. המציאות הזו חייבה אותנו למצוא ערוצי תקשורת שונים ממה שהכרנו.

בשעת המבחן הזו הצוות התעלה על עצמו, והתמקד בעיקר - הטיפול במטופלים. היתה אחדות והתגייסות של כולם למען המטרה העליונה. לדעתי, למדנו להעריך ואפילו לצפות לשגרה. אין לי ספק שללא התשתית החזקה שלנו, האחוה, עבודת הצוות והמסירות שאנחנו רואים יום יום, לא היינו צולחים את מצב החירום. היתה התנהלות מאד רגועה, בביטחון ובמקצועיות. גם כשאנשי צוות הוצאו לבידוד, הצוותים המשיכו לתפקד בצורה מלאה ומצוינת. לא היינו מצליחים לייצר את זה ללא היסודות האיתנים שנבנו לאט לאט, בימי השגרה.

כמרכז רפואי ידענו לתמצת ולהתמקד בדברים הכי מהותיים, השקענו מחשבה ומאמץ כדי ליצור קשר עם המטופלים, לתמוך ולחזק, למרות המגבלות מצאנו דרכים. הקמנו צוות שהתמקד בנושא של חווית המטופל, כדי ליצור אווירה נעימה יותר ולהסתכל על המטופל מעבר לקורונה, כאדם. החל מהפוגות של מוסיקה וריקודים, השמעה של שירים אהובים למטופלים, מארזים מפנקים. דאגנו להביא להם ספרים וחפצים אישיים מהבית, הכל במטרה להפיג את תחושות הבידוד. לייצר תחושה של שייכות בתוך הבידוד.

הנדרשים כדי להתמודד עם המגיפה במקצועיות ולתת לחולים את הטיפול הטוב ביותר.

והיה השבוע בו במחלקות מאד משמעותיות בסקטור מנהל ומשק: אחזקה, חצר, תחבורה הוצאו חלק ניכר מהעובדים לבידוד. "מצאתי את עצמי עם 80% מהעובדים מחוץ למערכת למשך 14 יום. ובכל זאת מצאנו את הדרך להמשיך לתת את השירות והפעילות השוטפת החיונית כל כך לתפקוד ביה"ח. ולצד זה לתת לכולם את התחושה שהכל בשליטה, לתת לצוותים הרפואיים את השקט הנפשי שהם צריכים לקבל מהמערך התומך. בימים האלה גילתי את העוצמה של העובדים שלנו! אנשים שהבינו את המצב, נרתמו למשימה, ונתנו תפוקות של 200 3000 אחוזים. בד"כ הסקטור שלנו לא מקבל את ההוקרה, הפעם הם הרגישו שהם חלק מאד משמעותי בכוח המשימה הלאומי.

המסקנה החשובה היא שככל שנהיה יותר מקצועיים ומדויקים ונצליח לחשוב קדימה על המהלכים והצרכים העתידיים, כך יהיה לנו יותר מרחב תמרון ויכולת לעמוד במשימה.

אני יכול לומר שהתהליך שחווינו, האנרגיות הטובות תחושת ה'ביחד', ההתמודדות המשותפת, אפשרו לנו להתקדם בקצב מהיר ויעיל הן כהנהלה והן כארגון.

במצב של אי וודאות ידענו למצוא את תעצומות הנפש ולנתב את הדרך. בסיכומי של דבר ההתמודדות הזו היתה הזדמנות לכל סקטור ללמוד ולהבין יותר טוב את הסקטור האחר, להסתכל בעינים אחרות על ההתמודדויות של הסקטורים השותפים לנו. העובדים הפיקו הרבה מהתהליך הזה והארגון כולו עבר תהליך של התבגרות.

מלכה אמר-מדמון

מנהלת הסיעוד, מלכה אמר-מדמון מדגישה שיצאנו מהמשבר הזה חזקים ומחוזקים יותר.

"תקופת הקורונה הציבה בפנינו אתגר עצום! התחלנו משגרה ותוך זמן מאד קצר, הגענו לשיא של פעילות. בדרך, תוך כדי תנועה, הייתי צריכה להכשיר אנשים, ליצור צוותים חדשים, לשנות את כל אופן הפעילות והעבודה במחלקות. להעביר את

הענקת הכתר למעבדת הקורונה

לא מעט כתרים נקשרו ובצדק למעבדת בדיקות הקורונה של המרכז הרפואי פדה-פוריה! המעבדה היתה בין הראשונות שנפתחו, עבדה סביב השעון והגיעה לתפוקה של כ-15,000 בדיקות. ללא ספק תפוקה מרשימה ביותר אפילו בהשוואה לבתי החולים הגדולים בארץ

יש לציין שהמעבדה עשתה חיל בכל מובן, מספרי הבדיקות היו מרשימים מאד. בימים מסוימים כ-7% מכלל הבדיקות שבוצעו בארץ, בוצעו במעבדת פדה-פוריה!

"פתאום עובדי המעבדה שלא שומעים עליהם והם תמיד מאחורי הקלעים, עומדים בחזית הבמה מתחת לאורות הזרקורים. קיבלנו אינסוף פירגון ואהבה מתושבי האזור, מעובדי המרכז הרפואי. פנדמיה כזו היא משהו שקורה לאנשי מקצוע בתחום שלנו פעם אחת בקריירה! אף אחד לא רוצה לחוות פנדמיה, אבל זו הזדמנות שאין דומה לה לצבור ניסיון. זה בפרוש התרחשות של פעם בחיים".

ד"ר פרץ מציין עוד הישג למעבדה בשל המאבק במגפה, החלטת משרד הבריאות לצייד את המעבדות בכל הארץ. "המעבדות שלנו קיבלו ציוד חדשני שימש אותנו גם בהמשך. הציוד הזה מתאים למספר סוגי בדיקות, כך שהצלחנו לשכלל ולשדרג את המעבדה ולשפר את היכולת שלנו. כשהגיע הציוד החדש עבדנו עם ארבעה מכשירי הפקה בו זמנית, הצלחנו להגיע למצב של מתן תוצאות בדיקה תוך ארבע וחצי שעות. רמת השירות שנתנו היתה מאד גבוהה".

ומה יקרה בעתיד? ד"ר פרץ מציין שההכנות לגל השני נמשכות, "אנחנו מעריכים שנוכל לבצע 1,000 בדיקות ביום. הצטיידנו ברובוט חדש, שכמותו יש רק שלושה בישראל. הרובוט מבצע 50% מתהליך הבדיקה בצורה אוטומטית ויכול לבצע עד 1,200 בדיקות ביום. חשוב לצד ההצטיידות לבנות תוכנית אסטרטגית למתן מענה של כח אדם מקצועי ובנוסף להכניס בדיקות סרולוגיות כחלק מפעילות השגרה שלנו.

לסיכום, חשוב לשמר את הידע שצברנו בנושא הקורונה. אנחנו מבצעים בקרת איכות, מאמתים תוצאות שלנו מול בדיקות שמבוצעות במעבדות אחרות בארץ, כדי לשמר את היכולת של העובדים שלנו לנתח תוצאות של בדיקות מורכבות או בעייתיות".

"הכל קרה מהר מאד, במוצ"ש סגרו את המעבדה הראשית לבדיקות קורונה בשיבא כי סגנית מנהלת המעבדה נדבקה בקורונה. באותו ערב קיבלתי הודעה להיות מוכנים לפתוח את מעבדת בדיקות הקורונה בפדה-פוריה כבר ביום ראשון בערב". כך מתאר ד"ר אבי פרץ, מנהל המעבדה לבדיקות קורונה ובשגרה מנהל המעבדה למיקרוביולוגיה את המרוץ לפתיחת מעבדת בדיקות הקורונה. המעבדה במרכז הרפואי פדה-פוריה היתה בין הראשונות שנערכו ונפתחו. תוך פחות מחודשיים בוצעו במעבדה כ-15,000 בדיקות. ללא ספק תפוקה מרשימה ביותר אפילו בהשוואה לבתי החולים הגדולים בארץ. המעבדה נתנה שירות לבתי חולים נוספים בצפון ואף קיבלה מאות בדיקות שהועברו ע"י מד"א מכל חלקי הארץ.

"נכנסנו למצב לא מוכר. כדי לעמוד ביעדים של מספר הבדיקות היינו חייבים לקלוט ולהכשיר עובדים נוספים, לגייס ולכייל מכשירים נוספים. באותו מוצ"ש עבדנו כל הלילה כדי לכייל את המכשירים בכדי שנוכל להתחיל לבצע בדיקות למחרת בבוקר. ההתגייסות של עובדי המעבדה היתה יוצאת מן הכלל! בימים הראשונים עבדתי עם ארבעה עובדי מעבדה מהמעבדה למיקרוביולוגיה. הפכנו את אחת המעבדות למעבדה מופרדת לחלוטין ושם הקמנו את מעבדת בדיקות הקורונה. מהר מאד הבנו שנדרשים עוד עובדים וגייסנו ארבעה עובדים נוספים מהמעבדות האחרות בביה"ח וחמישה סטודנטים מהפקולטה לרפואה. תוך זמן קצר הפכנו למעבדה של 15 איש שעסקה 24 שעות ביממה בבדיקות קורונה. עבדנו ממש סביב השעון, בסופי שבוע, בליל הסדר, לאף אחד מאיתנו לא היתה שגרה או הפוגה, זה היה מצב מטורף. כמויות עצומות של מבחנות בדיקה, האחריות אדירה על כתפנו! כל הזמן הידיעה שאנחנו אחראים, שחש וחלילה לא תהיה טעות, כל תשובה חיובית יש לה משמעות מאד כבדה על אותו נבדק ועל כל מי שסובב אותו. לכן פיתחתי נוהג, הייתי חוזר פעמיים על כל בדיקה חיובית. כדי לוודא ללא שום ספק".

ליצנות רפואית כחלק מהטיפול בחולי קורונה

בהנהלת המרכז הרפואי מציינים את תרומתם החשובה של חמשת הליצנים הרפואיים בטיפול בחולי הקורונה. "האתגר שהציבה לנו הקורונה עם כל המגבלות זה להצליח לשמור על מרחק ועדיין ליצור קרבה" אומרת הליצנית הרפואית, שושי אופיר

אוטובוס התיירים, היה בהתחלה מרותק למיטה, אז רק שוחחנו איתו באמצעות הטאבלט שיש בכל חדר. דיברנו איתו, שרנו לו, הצחקנו אותו, הוא היה מדבר איתנו קצת ומגיב... כשמצבו השתפר והוא יכול היה לצאת מהחדר ולהגיע לחלון הוא ביקש לצלם אותנו. הוא צילם אותנו שרים ורוקדים איתו ושלח את התמונות והסרטונים למשפחה שלו."

שושי אופיר מציינת כי אופי הפעילות והטיפול משתנה מחולה לחולה, "אנחנו מנסים ברגישות ובעדינות להבין מה מתאים לכל אחד באותו רגע. אנחנו יכולים לשיר ביחד או לשוחח על החיים האישיים והעולם שמחוץ לקורונה, נותנים להם לשתף. היו חולים שהיו מאושפדים שבועות ארוכים במהלכם נפגשנו כל יום וממש נוצר קשר וחיבור. כך היה עם קארי התיירת האמריקאית שאושפדה במצב

מימין, מלכה אמר מדמון, ד"ר טיל, ד"ר חרטא

קשה והיתה מאושפדת במחלקה במשך חודש. היא סיפרה לנו שהגיעה לישראל במסגרת טיול מאורגן. כל הקבוצה עזבה את ישראל ורק בעלה נשאר פה בדירה שכורה באזור, מבלי שיוכל לבקר אותה. היה לה מאד קשה, בלי אף אחד, בארץ זרה, בלי שפה, היא הרגישה לגמרי תלושה מהמציאות ומהחיים שלה. כשאנחנו הגענו וראינו אותה בפעם הראשונה היא ישר פנתה אלינו באנגלית, יש משהו בדמות של הליצן שאנשים מרגישים יותר בנוח לפנות אליו, לשתף אותו. מאז החל קשר מאד מיוחד, היינו מנהלות איתה שיחות ארוכות ומפגשים באמצעות הטלפון משני עברי החלון. אחרי כמה ימים כשהיא רק שמעה שהגענו היא כבר יצאה מהחדר ונופפה לנו בשמחה, היו רגעים מאד מאד מרגשים. כשהיא הבריאה היא נפרדה מאיתנו ונתנה לנו את הטלפון שלה בארה"ב וביקשה שנשלח לה את התמונות שצילמנו. אחרי כשבועיים, כשיצרת איתה קשר, היא כבר היתה בבית והתרגשה מאד לשוחח איתי, היא אמרה שאנחנו היינו האור שלה בכל התקופה הארוכה של האשפוז. והוסיפה, "אתן גרמתן לי לאהוב את עצמי מחדש" היא היתה כל כך מבודדת מבני אדם, בגלל הקורונה, הקשר איתנו החזיר לה את הביטחון העצמי ואת החיבור עם אנשים אחרים."

בתחילת חודש מרץ, כאשר במחלקה הייעודית לחולי קורונה אושפדו החולים הראשונים וביניהם נהג אוטובוס התיירים ג'וני, אשר היה החולה הקשה הראשון בישראל, הוחלט לשלב את הליצנים הרפואיים כחלק מהטיפול בחולים. מלכה אמר מדמון, מנהלת הסיעוד אמרה, "דיברתי עם הליצנים וביקשתי שיחשבו על דרכים להיות מעורבים בטיפול בחולי הקורונה ואיך לבצע את זה באופן מעשי, כאשר הפעילות תהיה מעמדת האחיות ומול חלון אטום. לליצנים הרפואיים יש תרומה חשובה לשיפור מצב הרוח, לשמירה על אנרגיות חיוביות ואופטימיות במצב של נתק פיזי ורגשי מהמשפחה ובמידה מסוימת גם מהצוות הממוגן."

שושי אופיר, ליצנית רפואית בקבוצת 'רופאי חלום' הוסיפה, "קיימנו ישיבה כל חמשת הליצנים: שירלי גולדשטיין, טל שטיין, צירלי סופר, אייל סרי, הצגתי להם את הנושא כפי שמלכה העבירה וכולם רצו להיות שותפים ומעורבים, למרות חששות שהיו בהתחלה לכולנו. התחלנו להגיע למחלקה הייעודית לחולי קורונה. כל יום הגיע ליצן אחד או שניים, אף פעם לא ידענו מי יהיו המטופלים שנפגוש, קיבלנו הדרכה מצוות המחלקה למי אפשר לקרוא במערכת הכריזה הפנימית שיגיע לחלון... ג'וני נהג

התחלתי לשחק איתו ולתפוס את תשומת ליבו, פתאום ראיתי חיך קטן והעיניים של הילד נדלקו! אמרתי לעצמי יופי, אפשר להתחיל. ואז הוא התקרב אל החלון ושם את היד על החלון מולי, זו היתה הזמנה לקשר. התחלנו לתקשר במשחק ידיים ... אחרי המפגש הזה, האבא ביקש שנבוא כמה שיותר, וזה מאד שימח אותנו".

יחד עם קבוצת 'רופאי חלום' קודמה יוזמה של שושי אופיר ובעלה (דפוס פסטל) להדפיס אלפי מדבקות צבעוניות של פה מחיך, ואיורים נוספים, המיועדים להדבקה על המסכה הכירורגית. המדבקות חולקו לליצנים הרפואיים ולצוותים בכל בתי החולים. "הרעיון נולד מהרצון להוסיף משהו נחמד ומצחיק, ויותר אישי, אנושי, למסכות הכירורגיות, מהר מאד כולם התלהבו ורצו את המדבקות האלה, זו היתה הצלחה גדולה".

"האתגר שהציבה לנו הקורונה עם כל המגבלות הוא להצליח לשמור על מרחק ועדיין ליצור קרבה", מסכמת שושי אופיר. משיחות עם הצוות במחלקה ועם חולי הקורונה ניכר כי המפגשים עם הליצנים הרפואיים סייעו להחזיר למטופלים אופטימיות ותקווה ולעזור להם להאמין שוב בעצמם.

שושי מספרת גם על מפגש ראשון עם פעוט בן שנה ועשרה חודשים מבני ברק שהיה יחד עם בני משפחתו במלון קורונה והועבר למחלקה הייעודית כשחלה החמרה במצבו. "כשהגעתי למחלקה לא ידעתי אם הם ירצו לגשת או לא. כשהם נגשו לחלון האבא חיך אלינו, הילד היה על הידיים שלו ומכונס בעצמו... התחלתי לאט לאט לדבר עם האבא כדי שהילד ישמע את הקול שלי, עם המסכה קשה יותר להתקרב, ולבנות אמון ... לאט לאט

תבואו, תרגישו בבית!

מוזמנים להתארח
לשלושה ימי ניסיון
ללא תשלום

בס"ד

נוף טבריה

בית הורים לעצמאים ותשושים

הבית לגיל השלישי

הדיירים של "נוף טבריה" נהנים משלל פעילויות חברה ופנאי, מוסיקה, אומנות ויצירה אוכל מגוון וטעים \ שירותי ניקיון וכביסה

הצוות שלנו צוות מקצועי חם ואדיב הכולל רופא \ אחות \ עובדת סוציאלית \ ריפוי בעיסוק \ פיזיותרפיסט מטפלים/ות מקצועיים

החדרים שלנו מאובזרים שירותים ומקלחת צמודים עם לחצני מצוקה טלפון \ TV \ בכבלים \ מקרר \ הסקה מרכזית ומיזוג

בפיקוח משרד הרווחה

רח' השומר 28 טבריה טל. 04-6716016 | 052-4334076

מערך הלידה בימי הקורונה

והשפעותיה על העובר, על האישה ההרה, על הלידה וההנקה. הציבור שאל ולנו היו תשובות מבוססות על מידע חלקי בלבד.

המעבר לעבודה בקפסולות ובמתכונת של משמרות 12/24 שעות בהתראה של שעות בודדות גם לא היה פשוט, כמו גם השינויים בהנחיות על בסיס יומי, ושינויים בפרוטוקולים המחלקתיים בהתאם לכך.

שיגרת העבודה של מחלקה שהיא גם קלינית, אקדמית ושעוסקת במחקר השתנתה לחלוטין. נאלצנו ללמוד לקיים ישיבות עבודה, הצגת מטופלות ומתן הרצאות לסטודנטים לרפואה באפליקציית

זום וכל זה תוך שמירת מרחק ועטית מסיכות.

שמחתי לראות כיצד בעת משבר יש שיתוף פעולה של כל הסקטורים במחלקה ובמרכז הרפואי, כל הצוות התגייס כאחד להתמודדות עם האתגר שהוצב בפנינו. ואכן הוכחנו מקצועיות, מסירות ועמדתנו בחזית המאבק בקורונה בהצלחה!

מקווה כמו כולם שהמגיפה מאחורינו ולא נחוה גל שני, אבל אם יהיה גל שני, אנחנו מוכנים!

באמצע מרץ נפתח במרכז הרפואי פדה-פוריה מתחם מיוחד ונפרד עבור יולדות החולות או חשודות כחולות בנגיף הקורונה. לאחר ישיבות וחשיבה משותפת גובשו הנחיות מיוחדות שכללו יצירת מתחם מבודד עם כניסה נפרדת. המתחם הייעודי כלל חדר קבלה ושני חדרי לידה, באופן שיאפשר לידה בטוחה ליולדת ולצוות המטפל. הצוות אשר הפעיל את מתחם היולדות הייעודי התמגן בצורה מלאה, היולדת הוכנסה ישירות לחדר הלידה הייעודי, ללא מלווה. לאחר הלידה היולדת הועברה יחד עם התינוק לחדר מבודד במחלקה הייעודית.

פרופ' משה בן עמי, מנהל האגף לאם ולילוד, מסכם את ימי הקורונה:

כמנהל האגף לאם ולילוד, תחום שלא ניתן לעצור בו את הפעילות, הבנתי מיד שצריכים ליצור שני מסלולים מקבילים. כלומר, מסלול מופרד לנשים חולות או חשודות כחולות קורונה.

זה היה האתגר המידי והלא פשוט, ואכן תוך שבוע יצרנו מסלול שכולל מיון נשים, מיון יולדות, חדר לידה ומחלקת אשפוז נפרדים. הנהלת המרכז הרפואי (כולל המנהלת, ד"ר מזרחי שנכנסה לתפקיד עם פרוץ המשבר!) ומחלקת האחזקה, הוכיחו יעילות יוצאת מן הכלל ותוך שבוע מפרוץ המשבר השלמנו את ההיערכות עם כל אמצעי המיגון הנדרשים עבור החולות והצוות.

אחד הקשיים היה עבודה תחת מיגון שהכביד מאד על העבודה המורכבת של קבלת לידות. אתגר נוסף היה ללמוד את המחלה

ברוניה אוסלנדר עובדת משק פנימית ב' - מח' קורונה/ נועה סלע

שזו העבודה ומישהו צריך לבצע אותה. בהתחלה היה קצת לחץ, אבל אחרי כמה פעמים התרגלתי להתמגן ולהכנס למחלקה, הבנתי שאם אזהר ואשמור על הבטיחות - לא אדבק והכל יהיה בסדר.

תכונות וכישורים להצלחה בתפקיד: מדובר בעבודה שלכאורה כל אחד יודע לעשות. כולנו עושים את הנקיון אצלנו בבית. לכן בכדי לעשות את העבודה היטב - כל מה שצריך זה להיות "ראש גדול" - לא לחפש איפה אפשר לחפף ולמרוח את הנקיון, אלא באמת לעשות הכל בשביל להגיע לתוצאה שהמחלקה נקייה. העבודה שלנו חשובה גם לבטיחות ולמניעת זיהומים - וחשוב לא להיות "ראש קטן" אלא באמת לחפש איפה צריך עוד ועוד לנקות.

זיכרון מהיום הראשון בעבודה: התחלתי לעבוד לפני חמש שנים. לפני כן עבדתי במלון חוף גיא ו 15 שנה במפעל אשר נמכר, ואז הגעתי לכאן. בהתחלה עבדתי במחלקת ילדים והכניסה שלי היתה חלקה וטובה - חנה סיידא היתה אז מנהלת המשק, ואותי קיבלה לעבודה גלדיס שהסבירה לי בדיוק מה ואיך צריך לעשות במחלקה. אחרי מח' ילדים הייתי תקופה גם במחלקת יולדות ואז עברתי לפנימית ב'. במשך השנים נכנסתי להחלפה גם בכירורגית, אורטופדיה, מלר"ד, פנימית א' - כך שאני מכירה היום כבר את רוב המחלקות בבית החולים.

אתגרים ושאיפות: אני אוהבת לטייל ולראות את העולם. מקווה שאוכל לצאת לחופשות ולטייל הרבה. מבחינת העבודה השאיפה שלי היא שנוכל לקבל תגבורת במשמרת ערב כשיש עומס גדול. קורה שאנחנו מבקשות עזרה למחלקה - ולא ניתן לקבל. מאוד קשה לעבוד במשמרת ערב לבד כשהמחלקה מלאה וצריך לחשוב על תגבור המשמרת.

על שגרת העבודה: אנחנו עובדות שלוש בנות במשמרת בוקר ועובדת אחת בערב. העבודה כוללת אחריות על הנקיון במחלקה - חדרי האשפוז והמסדרונות, תחנת האחיות, חדרי הצוות, משרדים, מטבח, אזורי אכסון ושירותים. עבודה פיזית. מעבר לנקיון השוטף, אחרי שמטופל משתחרר מאשפוז יש לנקות את כל סביבת האשפוז שלו, בחדרי הבידוד נקיון עם כלור של כל המשטחים. במסגרת ההיערכות לקורונה התבצעו במחלקה עבודות בינוי להכנת תנאי האשפוז המיוחדים - וכמובן נדרש נקיון יסודי לפני שהמטופלים הועברו למחלקה. את העבודה במחלקה אנחנו מסדרות לפי שיגרת הניהול של המחלקה. בזמן שמתקיימת מסירת מחלקה מתבצע הנקיון של תחנת האחיות, חדר השתייה והצוות. לאחר מכן מתבצע נקיון חדרי האשפוז והשירותים. פעם בשבוע - נקיון יסודי יותר.

על העבודה במחלקה הייעודית לחולי קורונה: בתקופה בה היו מאושפדים במחלקה מטופלי קורונה, היינו רק עובדת אחת במשמרת והמשמרות היו ארוכות יותר. לקראת עשר בבוקר, אחרי סיום נקיון חדרי הצוות, הייתי מתמגנת לפי ההנחיות - חלוק, כפפות, כיסוי ראש ומסיכה - ונכנסת לנקות את החדרים בתוך המחלקה. מכיוון שהמחלקה לא היתה ממוזגת והחלונות פתוחים - נכנס הרבה אבק והיתה הרבה עבודת נקיון. היה צריך לבצע את כל הנקיון בזהירות רבה ועם מיגון - והעבודה היתה הרבה יותר קשה, תובענית ומסורבלת. לא פחדתי ולא חששתי להכנס למחלקה לנקות - נזהרנו מאוד, וידעתי

הנלי האדה

אלירן נורי אח במלר"ד (מחלקה לרפואה דחופה)

הנפלאים האלה ועל זה אני מודה יום יום. **חלומות שיש לך עדיין ולא הגשמת?** יש לי חלום לצאת לחופש יחד עם אשתי והילדים, חופשה חלומית תחת עצי דקל באי מרוחק וים אינסופי, החופשה האולטימטיבית.

הפינה האהובה עליך בבית, למה? אחרי שחליתי בקורונה והייתי 47 יום בבידוד בבית, אין פינה כזו... כל הבית הפך לפינה אחת גדולה. זו הייתה חוויה מלמדת מאוד, התגעגעתי לעבודה ולחברים בסירוף, קיבלתי מהם תמיכה אינסופית וחיזוקים. חזרתי לעבודה עם הרבה אנרגיות, החוויה הזו גרמה לי להעריך יותר את מקום עבודתי. מקום בו אתה תמיד מרגיש שזקוקים לך. אין שום דבר שיכול להתחרות בהרגשה זאת.

סרט שראית לאחרונה ואתה רוצה להמליץ עליו? סרט חדש של ויל סמית - בחורים רעים 2, מומלץ ביותר.

מקום שביקרת בו ואתה זוכר כחוויה מיוחדת? אני עושה טיולי שטח בארץ, ממליץ לטייל באזור רמת הגולן. פשוט לקחת את המשפחה לטבע ולהינות מהנוף.

מהו המשפט שאתה מגדיר כמוטו לחיים? "אל תדחה למחר מה שאתה יכול לעשות היום"

הדבר הראשון שעולה לך בראש כשאתה חושב על העתיד? איך אני יכול להתפתח ולגדול ולגעת בעוד חלקים בעבודה שלי. אני תמיד זוכר, איך התחלתי לפני כ-10 שנים, מה השגתי בשנים האלה ואיך אני יכול להשיג יותר ב-10 השנים הבאות.

חוויה שזכורה לך במיוחד במהלך עבודתך במלר"ד?

לפני מספר שנים ביצענו החיאה בילד, בן חמש, לאחר טביעה. לאחר שייצבנו אותו והחזרנו אותו העברנו אותו להמשך טיפול ברמב"ם. אחרי חודש, הילד והוריו הגיעו למלר"ד עם סלסלה ענקית של שוקולד וממתקים עבור הצוות. התרגשתי עד דמעות, המקרה הזה נחרט לי בזיכרון.

ספר על חוויה משמעותית שעברת בחייך וכיצד היא השפיעה עליך?

החוויה המשמעותית שעברתי בחיי, הייתה שהשתחררתי מהצבא והתקבלתי לעבוד בתור סניטר במרכז הרפואי, זה היה לפני 14 שנים. הייתי בן 23 ובאותה תקופה לא היה לי כיוון לחיים, לא ידעתי מה אני רוצה ללמוד או לעשות. כל זה השתנה כשראיתי את משה, ענת ועוד הרבה אחים ואחיות עובדים מכל הלב ובצורה מקצועית. פשוט התאהבתי במקצוע והחלטתי לצאת ללימודי אח מוסמך וברוך ה' הגעתי בחזרה למלר"ד. כעת אני עובד יד ביד עם האנשים

אורה

שלום וברכה,

אקדים לפני הכל - ברכות והתרגשות עצומה לראות את אחמד בלאונה, מדליק משואה, כל כך מגיע לו ומגיע לכם לשמוע את שמו של בית החולים המבורך המיוחד והמקצועי, בטקס הדלקת משואות!

זה פשוט סיכם לי את התקופה בגאווה, כי מה שנשאר אחרי התקופה שאספר בהמשך זה להדליק לכבודכם משואה. אנחנו מירושלים, אבא שלי שמואל, הגיע אליכם בחודש אוגוסט במהלך חופשה, ללא הכרה עם דום לב של חצי שעה, למחלקת טיפול נמרץ לב בהנהלת המלאך המקצועי האנושי שפגשתי באדם ד"ר גאנם! ומחמוד ואיהאב ומושיקו ועוד ובעצם... כולם כולם, פשוט כולם מלאכים אחד אחד!

הצוות המדהים והמקצועי של מחלקת טיפול נמרץ לב החזיר לאבא את החיים ונתן לכולנו חיים במתנה. מהרגע הראשון לכל מי שפניתי בצוות, נענה בשמחה ואף פעם לא הצטרתי לבקש שיחה עם רופא כי לכולם היה מידע מהימן.

מהרגע הראשון קיבלו אותנו בחמימות בליטוף, אנושיות שלא פגשתי בשום מקום, סדר מופתי יסודי מקצועי, כל אחד טיפל באבא כאילו היה אבא שלו בעצמו, באהבה יש לציין - אהבת אדם, אהבה למקצוע אהבה לפוריה.

פוריה בשבילי זה מקום חם בלב, הייתי שבועיים שלמים לצד אבא, התגוררתי ביחידת מגורים בפוריה ופוריה הפכה להיות הבית שלי, לרב הייתי לבד בלי המשפחה. הייתי רחוקה מהבית ולבד - אבל מעולם לא הרגשתי בית ומשפחה כמו שפוריה נתנה לי! בתי החולים בירושלים נמצאים כרבע שעה מביתי, אבא ידע איפה להתמוטט... אלוהים דאג שזה יהיה בפוריה כי בחיים לא יכולתי לעבור את התקופה הזאת בלי הצוות שלכם.

אתם נמצאים עמוק בליבי, ברכות ויישר כח! רק מי שהיה אצלכם יכול להבין מי אתם צוות פוריה, מנהלים, רופאים, אחים, אחיות עובדי המשק, כולם. משפחה!

אושרת שמואל

10.2.20

שלום רב,

פנייתי יוצאת דופן, זו לא תלונה, אלא הבעת הערכתי לצוות הנפלא בבית חולים פוריה. בסוף השבוע מה 9/1/20 התארחנו עובדי הכללית ממרכז הארץ, בקיבוץ לביא. יום שישי 10/1/20 סבלתי מכאבי בטן שהחמירו עם כניסת השבת. בשעות הערב המוקדמות ביום שישי, הגעתי עם בעלי למיון פוריה עם כאבי בטן עזים ובחילות קשות והקאות. עברתי בדיקות ונותחתי ניתוח דחוף להוצאת התוספתן שאחריו אושפזתי במחלקה כירורגית. הצוות הסייעודי והרפואי (במיון, בחדר ניתוח ובמחלקה כירורגית) טיפלו בי במסירות, בהארת פנים, ביעילות ובמקצועיות.

עלי לציין וזה ממש לא מובן, המחלקות ששהיתי בהן היו נקיות ללא דופי. השהות בבית החולים פוריה היתה עבורי חוויה מתקנת לכל הסבל שעברתי טרם הגעתי לבית חולים וטרם הניתוח. כנראה הייתי צריכה להגיע לנופש בצפון (קיבוץ לביא) כדי להכיר את הצוות הנפלא בפוריה. אודה לך להעברת המסר לצוות הנפלא שטיפל בי, מגיע להם יישר כוח גדול. מאחלת לכם כבית חולים להתפתח בכל התחומים בסייעוד וברפואה, ולהוות צוות מוביל ודוגמא לכל בתי החולים האחרים בארץ בפרט ובעולם בכלל. ושוב תודה מעומק ליבי,

אורלי פלג

6.4.20

לכבוד ד"ר הגר מזרחי, מנהלת בית החולים פוריה

תודה היא מילה קטנה שבימים אלו מציפה אותנו בהערכה וברגשות... מיד עם פרוץ הנגיף התבשרנו בבשורה לא פשוטה ונאלצנו להתמודד עם מציאות חדשה. מעבר להתמודדות החדשה עם הנגיף והחלה התרוצצות בין הילדים שבבית ואבא שנמצא לבד בבידוד בבית דואג לשלום אמא לבין הדאגה לאמא שאושפזה בבית ח" ונכנסה לניתוח במחלקת ניתוחי חזה. קצרה היריעה מלהכיל את גודל ההערכה והתודה על היחס והטיפול המהיר והיעיל מצד דינה גרנות, האחות האחראית במחלקה הקרדיולוגית ומצד ד"ר רוני בן אבי, מנהל יחידת ניתוח חזה. אלמלא אתם, אין לנו מושג איך היינו עוברים תקופה זו רחוק מהבית.

בימים אלו חשוב להדגיש שבין נגיף לנגיף יש לנו צוות מדהים של רופאים/ות אחים/ אחיות שעושים מלאכת קודש שאיננה ברורה מאליה והיא כדרך שיגרה יומיומית עבורם. מודים יום יום שיש בני אדם שכמותם ותודה ענקית על הטיפול ללא דופי באימנו היקרה.

אנו מודעים לעובדה שללא היחידה לניתוחי חזה בפוריה, שהוקמה לא מזמן, היינו אמורים לעבור טלטלות בנסיעות מרוחקות ולא יכולים לדמיין אפילו איך היו נראים חיינו אלמלא הוקמה היחידה הזו בניצוחו של ד"ר רוני בן אבי.

תודה ענקית לבית חולים פוריה ולכל העוסקים במלאכה שעמלו להקים ולהביא את הרפואה המתקדמת לאזורנו, רפואה יעילה וחדשנית תבורכו על פועלכם החשוב ביותר בעולם!!!

בהערכה אין סופית, הערת מערכת: מכתבים רבים נערכים על שולחן המערכת, לצערנו ניתן לפרסם רק בודדים. יצוין כי כותבי המכתבים הביעו הסכמתם לפרסום מלא של המכתב בחתימתם.

בשם גליה ממך ומשפחתה

הערת מערכת: מכתבים רבים נערכים על שולחן המערכת, לצערנו ניתן לפרסם רק בודדים. יצוין כי כותבי המכתבים הביעו הסכמתם לפרסום מלא של המכתב בחתימתם.

"כיו מלאכיו יצווה לך לשמורך בכל דרכיך"

ענת החל נגיף הקורונה להתפשט לא העלינו על דעתנו שיוגיע גם לפתחנו.

30/3/20 אושפזו הורינו חיים ונאוה הקר בבית החולים פוריה במחלקת קורונה בראשותו של ד"ר מתן משה, הורינו הגיעו במצב קשה והיו מנועים בשל מצבם הבריאותי להיות עמנו בקשר, על כן העדכונים על מצבם התנהלו מול הצוות הרפואי, בימים אלו ראינו את הסדרו של הבורא אשר שלח מלאכים,

"מלאכים בלבן"

למרות המרחק הפיזי שנכפה עלינו לא לבקר ולסעוד את יקירינו הצוות הרפואי שהיה רגיש לסיטואציה החוויה במציאות הלא מציאותית, עשה לאל ידו להקל עלינו עד כמה שניתן, אמנו ששיחפה אותנו בתחושותיה אמרה ששום מסכה וחליפות מיון לא מהווים חיץ לאמפתיה ולאנושיות של הצוות. בכל יום וכינו למלאכים בלבן שכאבו את כאבנו, חיבקו את הורינו ודאגו לכל הפרטים הקטנים והגדולים, בורא עולם מצווה מלאכים לכל אדם בעולמות העליונים ובעולמות הארציים, תודה לכל מלאך בלבן במחלקת קורונה שבבית חולים פוריה מהדהדה ועד אנשי המשק אשר האירו את הימים המאתגרים ועשפו אותנו באהבה ותמיכה מחוקת.

וכחה ולימים באופן אישי מליבנו

לד"ר משה מתן

תודה שפתחת את הלב והיית קשוב ומאיר פנים בכל שיחה שהיית לאמא אוון קשבת והיית לה מישענת. שנתת לנו את הזכות לבוא להיפדר מאבא ברגיעו האחרונים, לעמוד ליד מיטתו ולחבק אותו. מעשה אשר לא היה נעשה אלמלא טוב ליבך. וגם לאחר נשמתו האחרונה של אבינו איפשרת לנו את הזכות ללוות את אבא בדרכו האחרונה מהמחלקה

אנחנו מאחלים בריאות איתנה וברכה לכל אחד ואחת מכם צוות קורונה בית חולים פוריה שנדע ימים טובים יותר

בהערכה רבה לכל מלאך הלבן

משפחת הקר חיים ו'ל נאוה שתיבדל"א והילדים (מושב שדה אילון)

סניף יד שרה חדש עכשיו לרשותכם

פתוח בימים שני, שלישי ורביעי

משעה 10:00 עד 13:00

טלפון בסניף: 04-6652417

במקרים דחופים ניתן להתקשר

לעבד שדאפנה - 054-7972097

לחנה מנדל - 050-6433384

